

Schaduw over show

EDSILIA ROMBLEY *verliest beste vriendin*

EDSILIA ROMBLEY
MAAKT een zware
tijd door. Haar bes-
te vriendin
overleed begin deze
maand plotseling aan een
hersensbloeding. Boven
haar nieuwe theatervoor-
stelling, die vanaf januari
te zien is, hangt nu een
donkere wolk. Nooit zal
Honey meer in de zaal zit-
ten. De 30-jarige zangeres
kan het nog maar moeilijk
bevatten: „Het is de eerste
keer dat ik zoiets heftigs
meemaak.“

„le
we
clo
wa

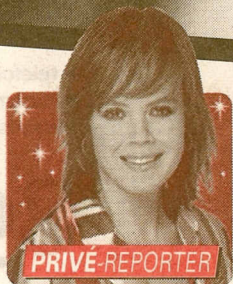
27-11-2008

Edsilia weet het nog precies. „Die zaterdag begon feestelijk. Mijn schoonvader en een goede vriend van mijn man Tjeerd waren jarig, en een goede vriend van Honey was vader geworden. 's Avonds trad ik op in Aalsmeer. Om elf uur hoorde ik een bericht op mijn voicemail: dat er iets met Honey was gebeurd, de ambulance was gebeld, maar dat ze het niet had gehaald. Dat laatste begreep ik niet. Hoezo 'niet had gehaald'?”

De zangeres reed als een speer naar het huis van haar vriendin. „Pas toen ik daar op de stoep door de politie werd tegengehouden, besepte ik dat het serieus was... Later bleek ze in haar badkamer een hersenbloeding te hebben gehad.”

Op de begrafenis zong Edsilia *The way we were*. „En mijn

schoonzus Trijntje, van wie ze fan was, zong *Ken je mij*. Dat nummer is geschreven door haar vader Huub Oosterhuis, die ook de dienst leidde. En Tjeerd begeleidde ons op piano. Het was allemaal heel warm en stijlvol, met zang, dans en filmpjes.” Met zachte stem: „En nu ligt ze op De

Mariët Oosterwijk

„Ik heb nog geen last van het 'dertigersdilemma'”

Nieuwe Ooster.”

Edsilia is inmiddels al bijna een maand dag en nacht bezig met het overlijden van Honey. „Haar dood op 1 november, de begrafenis een week later, de bezoeken aan de notaris... Ik praat er met Tjeerd het meest over. Hij is ook nu weer mijn beste maatje. Ik heb van heel veel mensen support. Iedereen weet hoe close we waren.”

Ze herinnert zich: „Vijf, zes jaar oud was ik toen ik haar voor het eerst zag. Ze was het eerste vriendinnetje van mijn broer. Die relatie duurde niet lang, maar Honey bleef bij de familie horen. Zo gaat dat nu eenmaal bij ons; als iemand een goed persoon is, sluiten we die in onze armen.” Glimlacht: „En daar kom je niet zo makkelijk meer uit. Ze was half-Indisch en geadopteerd. Maar haar adoptiefouders waren allebei al overleden. Ze was eerst meer een oudere zus, ze was tien jaar ouder en rond mijn twintigste werden we vriendinnen. En dat zijn we gebleven.”

Verwerken

„Ik zit soms met teksten voor mijn neus, maar dan komt er niets binnen. Mijn schoonmoeder zei laatst 'gebruik de theatershow nou om een stukje te verwerken'. Ik weet niet wat ik wil. Aan de ene kant wil ik doorgaan, maar ergens wil ik ook blijven stilstaan. Ik weet alleen dat ik er in januari moet staan, en dan de 26e première.”

Het wordt Edsilia's derde theatershow, waarin ze ondanks haar verdriet heel veel zin heeft. Net als de vorige keren wordt ze geholpen door haar man Tjeerd Oosterhuis, met wie ze dit jaar acht jaar samen is. „Hij helpt mij eigenlijk altijd. Hij is degene die mij gelijk begrijpt, de dingen beter verwoordt dan ik. En ook Karin Bloemen helpt weer. Ik heb heel veel ideeën, die zij vervolgens ordent. Zij maakt een samenvatting van alles wat ik wil doen, en komt soms zelf ook met ideetjes. We kennen elkaar van optredens, en ik heb meegedaan aan één van haar kerstshows. Dan is ze echt

'tante Karin'. Ze vindt dat ik talent heb en zegt altijd 'als je hulp nodig hebt...' Dus toen ik in 2005 met mijn eerste theatertour begon, heb ik haar gebeld. Zij is iemand die er verstand van heeft en tijdens het eten van bijvoorbeeld een pannenkoek verzinnen we grappen. Heel relaxed. En ik vind het knap hoor, want ze heeft toch ook haar shows en gezinsleven. Maar ze maakt altijd tijd voor mij vrij.”

De naam van haar nieuwe show werd verzonnen door haar schoonvader. „Hij had een gedicht voor mij gemaakt

dat *Laat mij maar zingen* heet. En daarmee sloeg hij eigenlijk de spijker op zijn kop. Aretha Franklin, Gladys Knight, Stevie Wonder... Muziek is gewoon mijn ding. Al snijd ik in de show ook een dilemma aan. Wat willen dertigers nou eigenlijk? In principe kamp ik zelf nog niet met een dilemma. Ik ben hartstikke tevreden; Tjeerd is de man die ik *for ever* wil, we wonen in een mooi huis en met hem wil ik straks

een gezin. Mijn enige zorg is eigenlijk hoe lang houdt mijn stem het nog en hoe lang word ik nog gevraagd? Daarom is het belangrijk dat je jezelf stimuleert, blijft groeien. Daarom doe ik leuke projecten eraan. Een kerstshow, een tour met pianist Michiel Borstlap of het AVRO-programma *Een nieuwe jas*, waarin artiesten worden begeleid door het Metropole Orkest. Ik ben opnieuw gevraagd en dit keer ga ik optreden met Jeroen van der Boom en Stef Bos. Ja, ik heb een afwisselend leven. Al ligt er door de dood van mijn vriendin nu wel een schaduw overheen...”